

آفرین! حرف همان است که گفتید.

شماره پرسش: ۲۵۴۵۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۸/۸ ۰۴:۴۲:۰۶

متن پرسش

با سلام خدمت شما: در کتاب امام خمینی و سلوک در تقدیر توحیدی زمانه آورده اید: انسان بیش از آنکه از «وجود» سخن گوید باید بگذارد از طرف وجود مورد خطاب قرار گیرد یعنی باید بگذارد انقلاب اسلامی با او سخن بگوید تا خداوند از این طریق با ما در این روزگار حرف داشته باشد و این است مواجهه فعالی که باید با خدا داشته باشیم وگرنه در سیاهچال روزمرگی به فردیت خود مشغول می شویم و دیگر به عنوان انسانی ممتد در هیچ عالمی حضور نداریم زیرا با وجودی ترین پدیده ی تاریخ امروزان ارتباط برقرار نکرده ایم آیا این توصیه رهایی از نیست انگاری نیست آن نیست انگاری که برای جان بشر امروز شده؟ عمدتاً در فعالیت‌هایمان مثل جلسه هفتگی تفسیر با دوستان و بیان نوشته های پیاده شده از فایل صوتی یا جلسات مباحثه کتاب گاه‌ها این احساس به سراغمان می آید که همان سخن گفتن از وجود است استاد عزیزم مواجهه فعال با خدا داشتن گمشده مان شده است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آفرین! حرف همان است که گفتید. موفق باشید